

Rola statystyk w grze w golfa część 2

Teraz możemy przejść do **statystyk zaawansowanych**.

Dochodzą w nich jeszcze 3 elementy, które trzeba notować w trakcie gry.

1. Odległość z której atakujemy green z fairwaya

Chodzi o uderzenia z dowolnego dystansu, ale z zamiarem trafienia w green.

2. Kij którym wykonujemy to uderzenie

3. Dystans w stosunku do dołka na którym zatrzymała się piłka po tym uderzeniu (niezależnie czy trafiła czy nie w green)

4. Długość pierwszego putta gdy piłka trafiła na green z dowolnej odległości (mogło to być w przypadku ataku na green z dystansu np. 120m jak i z dystansu 20m) oraz odległość z której uderzamy drugi putt, o ile pierwszy nie trafił do dołka.

Co dają te dane i jak je analizować ?

Mamy tutaj już bardzo dużo materiału do analizy, która pomoże dokładniej określić co należy trenować. Z poprzedniej analizy podstawowej wiemy już gdzie mamy problem – czy chodzi o krótką, długą grę czy o putting.

Obecnie doprecyzujemy te elementy.

Długa gra – PEI (Peltz Error Index lub Percentage Error Index)

Jest to skuteczność trafiania w green z różnych odległości.

Uzyskuje się go dzieląc odległość na której zatrzymała się piłka w stosunku do dołka do odległości z której uderzało się na green.

Przykładowo jeżeli atakowaliśmy green z dystansu 120 metrów i piłka zatrzymała się w odległości 8 metrów od dołka to PEI wynosi $8/120=6,6\%$.

Dodatkowo wiemy jakim kijem uderzaliśmy.

Po kilku rundach możemy dokonać podsumowania co 10 metrów i przykładowo wyglądałoby to tak.

Odległość ataku na green	Odległość do dołka	PEI
80	4	5,0%
90	5	5,6%
100	12	12,0%
110	15	13,6%
120	25	20,8%
130	40	30,8%
140	50	35,7%

Oczywiście bierzemy pod uwagę średnie z co najmniej 5 uderzeń z danej odległości.

Co z tego wynika ?

Oto normy PEI dla różnych handicapów.

Handicap 0 - 6-7%

Handicap 5 - 8-10%

Handicap 10 - 12-15%

Handicap 15 - 18-20%

Handicap 20 - 25-30%

Jeżeli więc weźmiemy gracza z handicapem 20, który uzyskał powyższe wyniki, to widzimy, że z dystansów do 120 metrów ma bardzo dobrą skuteczność.

Problem pojawia się przy dystansach 130-140 metrów i prawdopodobnie powyżej.

Powinien więc on skupić się na tych właśnie dystansach podczas treningów.

Radary Trackman czy Garmin R10 pozwolą mu trenować te odległości kijem, którego używa na nich i obserwować rozrzut (celność) uderzeń.

Oczywiście PEI możemy również obliczać dla krótkiej gry tj dla dystansów od 30 metrów i mniej do dołka.

Wtedy bardzo dobrym wynikiem dla amatora jest 10%.

Oznacza to, że np. z dystansu 20m do dołka osiąga średnio 2 metry, więc jego chipping czy pitching są na bardzo dobrym poziomie.

To samo w przypadku puttingu (znamy odległość pierwszego i ewentualnie drugiego putta) gdzie PEI powinno być w okolicach 5%.

Odległość pierwszego putta

Ponieważ znamy odległość pierwszego putta gdy piłka trafiła w green, to możemy policzyć 3 średnie.

Pierwsza to odległość z dystansów powyżej 100m, a więc raczej dla długiej gry.

Druga to odległość z dystansów od 30 do 100m a więc dla długiego pitchingu.

Trzecia to odległość dla krótkiej gry, czyli dla dystansów poniżej 30m.

Wiemy wtedy jaki rodzaj puttingu powinniśmy najwięcej trenować.

Przykładowo te średnie wynoszą 12, 8 i 4 metry.

Tak więc ćwiczymy długi putting z dystansów od 8 do 12 metrów oraz krótki putting z dystansu do 4 metrów.

W pierwszym przypadku będzie to przede wszystkim wyczucie odległości, a w drugim przede wszystkim technika puttingu.

Mamy więc bardzo bogaty materiał do analizy i w związku z tym dużo informacji co należy trenować aby poprawić swój wynik.

Oto przykładowy arkusz do wypełniania w trakcie gry w przypadku zaawansowanych statystyk.

Dołek	Par	Wynik	Ilość	Odległość ataku	Użyty	Odległość	Pierwszy	Drugi
	dołka	brutto	puttów	na green	kij	do dołka	Putt	Putt
1	4							
2	3							
3	4							
4	4							
5	5							
6	3							
7	4							
8	5							
9	4							
10	5							
11	4							
12	4							
13	3							
14	5							
15	4							
16	4							
17	3							
18	4							

Ilość GIR, scrambling oraz PEI możemy obliczyć po grze, na podstawie tych wyników.

Oczywiście musimy wziąć pod uwagę wyniki z minimum 5 gier.

Mamy wtedy nasz dokładny plan w odniesieniu do treningów – co i ile trenować.

Praktycznie arkusz ten powinien zawierać co najmniej dwa pola na każdym dołku w odniesieniu do ataku na green. Jest tak dlatego, że nie zawsze po pierwszym ataku na green piłka będzie na greenie.

Może być za greenem i wtedy niezależnie od tego, że obliczymy PEI dla danej odległości ataku, to mamy też drugą odległość (na ogół od kilku do 30 metrów) do obliczenia PEI dla krótkiej gry.

Tak wyglądają statystyki zaawansowane.

Wymagają one trochę pracy, ale jeżeli golfista realnie myśli o postępach to powinien je robić.

Natomiast **statystyki profesjonalne** oparte są na koncepcji zyskanych i straconych uderzeń Marca Braodie.

Porównują on wyniki danego golfisty do wyników grupy golfistów na danym poziomie.

Do wykonania tych statystyk potrzebny jest program Golfmetrics opracowany przez Broadiego i dostępny w aplikacji na telefonie.

Pozwala na bardzo dokładne określenie gdzie tracimy, a gdzie zyskujemy uderzenia, czyli które elementy naszej gry wymagają poprawy.

Inne możliwe aplikacje tego typu to Decade czy Arccos.

Aplikacje te są raczej zarezerwowane dla golfistów na wyższym poziomie.

Na uwagę zasługuje też aplikacja Albatros Golf, która na podstawie podstawowych statystyk (GIR, ilość puttów, scrambling) określi Twoje mocne i słabe strony, a także opracuje konkretny plan treningowy wraz z przykładami ćwiczeń.

